

namreč kmetske zbornice. To so ustroji ali organi, občestva ali korporacije, kder se samo kmetski ljudje posvetujejo in sklepajo o koristih in potrebah kmetskega stanú, to pa na podlagi veljavnega državnega zakona ali postave. Vlada predloži vsako postavo, še preden jo izroči drž. zboru, vselej trgovskim zbornicam v pretres, če ona zadeva trgovske koristi. Dosedanje izkušnje učijo, da je vlada zmiraj ozirala se na mnenja in izjave trgovskih zbornic. Vrh tega imajo še ove zbornice volilno pravico ter volijo v deželni in državni zbor vsakokrat poslanec. Takšnih zbornic pogrešajo kmetski ljudje in zato se toliko prezirajo njihove želje in potrebe. Ta krivica mora prenehati. Dajte kmetom kmetskih zbornic s tistimi pravicami, kakor jih imajo trgovske zbornice! Le tako pride kmetsko vprašanje v pravi tir in do srečne rešitve.

Vsaka reč mora sprožiti se o pravem času in ta je sedaj nastopil za kmetske zbornice. Za nje izjavil je se sijajni Dunajski shod avstrijskih katoličanov l. 1889, njih potrebo povdarjali so nemško-liberalni poslanci v državnem zboru in sedaj pripravlja nemška kmetijska družba Štajarska poseben črtež zakona o kmetskih zbornicah. Zato nameravam, ako bodem izvoljen v poslanca, v državnem zboru delovati v to, da se uvedejo kmetske zbornice!

Gospodarske stvari.

Čas krmljenja.

Živina ne more si pomagati sama, pa tudi povedati ne more, kaj in kedar bi rada dobila česa za v usta. Ona mora, hoče ali noče, to prepustiti nam, v čijih oblasti biva. Ako pa dobiva, kar in kedar ji je česa treba, tedaj nam je hvaležna in nas rada uboga pri delu, pa tudi nje život, jak in zdrav, dela nam veselje ter prinaša nam denarja, če prodamo živinče, kedar ga nam ni več treba ali pa nas je volja si mesto njega drugo postaviti v hleve.

V skrbi za živino čas krmljenja ni najzadnja briga. V tem ne sme veljati le naša volja, ampak gledati je na potrebe živinčet samih. Glavna stvar pa je v tem red in to natančen red. V jutro, precej rano hoče živinče žreti in na škodo mu je, ako mora dolgo čakati na krmo. To se mu vidi na nemiru, dokler ne dobi krme in kedar jo dobi, na hlastnem žrenji. V tem se izgodi le prerado, da živinče pogoltne krmo va-se, ne da jo poprej dobro oslini in prežveče. Tako pa mu je potlej tudi želodec ne prekuha dobro in zato je pride iz njega več ali manj take, da si je živinče ni porabilo v prid. Taka krma se je torej zastonj izvrgla. Isto velja potlej o krmljenji o poludne in na večer. Ni pa potrebno, da se daje med

tem časom živini krme, ako ni posebej zato uzroka, n. pr. če jo vprežemo in vidimo naprej, da ne bode moči dati ji v pravem času krme.

Kedar pa živino vprežemo, dobro je, če ji pustimo nekaj časa za to, da hrano, katero je dobila va-se, povžije in kolikor, toliko prebavi. Živinčetu ne stori dobro, če se hitro vpreže, ne da prebavi vsaj nekoliko poprej hrano. Ravno tako pa ni modro, če se deva živini v jasli ali pa v gare tudi čez noč krme, češ, da bode zato poprej sita v jutro in zato pripravna za vprego. Tudi živinčetu je treba, da počiva, to pa se ne izgodi, ako celo noč ongavi v krmi. Izlasti pri konjih se dela rado tako, da dobé v gare tudi čez noč krme, posebno, če jih je v jutro zarano treba vpreči. To ni prav in bolje je, če jim človek v jutro rano polaga po tem, ko so si že živali po nekaj izpočile.

Sejmovi. Dne 21. februvarija v Slov. Gradci. Dne 23. februvarija v Braslovčah, pri sv. Filipu in v Teharji. Dne 24. februvarija v Arveži, v Kozjem, v Ločah, v Rogaci, v Laškem trgu in v Slov. Bistrici. Dne 26. februvarija v Gradci in na Bregu v Ptuj in dne 28. v Slov. Gradci.

Dopisi.

Iz Grab pri Središči. („Brusu“.) Nekdo se je predrznil poslati več iztisov „Brusa“ v Središče in tudi na Grabe. Ta list prinaša sploh umazane, protiverske in proticerkvene dopise; tako je prinesel v števil. 3. to leto dopis iz Grab; v njem pa med drugim tudi občino Grabe ometava, češ, da so Grabljenci prilično kupili za zidanje šole prilični prostor, ter so ga hoteli brezplačno odpustiti. Vsako priliko so porabili in ugovarjali zidanju šole v Središči, (sedanja šola Središka stoji tik farne cerkve na Grabah) tako dolgo, da jim ni treba odstopiti prostora, ostane toraj njih lastnina, katera jim bo prilično dosti nesla, kar jim iz srca vošimo. Ob enem pa še grdi našega župnika gosp. V. Venediga. In zakaj? Ker so pravično tirjanje, naj bi se stavila šola pri cerkvi, občin Obrežja, Grab, Šalovec in pa Godince podpirali; to pa stori v ravno istem „Brusu“ pod telegrami „iz Središča“. Ko smo mi Grabljenci to čitali, ter videli, kako se naš g. župnik in pa g. kaplan pobalinsko napada, spoznali smo takoj, da dopis ni nikoli prišel iz rok Grabljenca, ampak iz tiste umazane meteži, ki ščuje pri nas zmiraj na cerkev in nje duhovnike in poprek na vse, kar je katoliškega. Metež, ki je ta dopis skovala in telegrame iztuhtala, hoče se nekako znesti nad občino Grabe, brž ko ne zato, ker je ona za ta najpripravniji prostor za stavbo nove šole izdala ne malo svotico 2500 gld. in ker je to najbolje jezi, da bi bila po takem